

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimi q[ue] viri
Raymundi**

Raimundus <de Pennaforti>

Colonia, 4.III. 1502

VD16 R 168

An mulieres maritare possint facere testamentum

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Summula Haymundi

Hec aliqua .i. viro tradicere
Emuna res proprias inhibente viro moritura

.i. testamēti facere s^c bonis scz viro

Ecclesijs legare potest. communibus illo

.i. tradicētē s^c mult assignet scz vestes

Defendente. nihil. vestes quibus vitur he sunt

scz q̄s p̄p̄is laborib⁹ acq̄suit

Res proprie. vel si nummos habet hec speciales

.i. plentēte s^c de reb⁹ cōib⁹

Permittente viro poterit dare femina quid vulc

bonis .i. tradicētib⁹

Vir demobilibus. pueris obstantibus atq;

.i. uxore sua testamēti facere .i. disposit⁹ ad mortē

Coniuge. legare poterit pro se moriturus

.i. firm⁹ scz scā cruce ex̄is nō valer

Eger signatus et dices si nequit ire

.i. scē terre

Ad terram sanctam cuius signum tenet in se

.i. pueris tradicētib⁹ scz pecunie

In iuris pueris poterit transmittere summam

summā .i. in p̄p̄a psona

Quam deportaret si personaliter iret

aut p̄sumā dirigat

.i. in utilitate

Si moritur. terre sancte vertatur in usum.

Capitulum aliud. in q̄ autor vult determinare de testamento. Et trahuntur ex tali capitulo tria documenta. Quoz p̄mū tale est. q̄ femina nō p̄t assignare

testamentū viro tradicēre. nisi hateret p̄p̄ias res vel p̄p̄ios nummos. Subdit scđm documentū dicens. q̄ vir p̄t assignare testamentū muliere

tradicēre et etiā pueris. Et solū est vez de reb⁹ mobilib⁹. q̄ si veller legalē

redomū totā tuc mulier p̄t renocare. Deinde subdit tertium documentū

dicens. si aliq̄s fecisset vota ad loca sanctorū et incidenter in infirmitatē mā-

gnā. ita q̄ viam nō possit attingere. tūc totā summā p̄t mittere quā psona

liter potuisset illuc p̄sumptissime. At si p̄hus moreret ante q̄ illā summā illae

destinaret. tunc illa summa debet verti in usum pietatis

Primo notandum. quid sit testamentū. unde testamentū sic describūt.

Testamentū est nostre voluntatis in his que post mortē fieri volumus expressio. Et dicitur notanter (post mortem) quia si fieret ante mortem. tunc nō diceretur testamentum sed magis legatum

Secundo nota. q̄ testamentū fit duob⁹ modis. Primo in scripto et coram

testimoniis testib⁹. In scripto q̄n̄ eligitur executio. et ad hoc vocātur testes

idonei. et scribit carta sub sigillo cū signo publico. Secundo testamentū fit. q̄n̄

vocant testes idonei et executores exigunt idoneus sine carta

Tertio notandum. littera dicitur. q̄ mulieres maritatae nō possunt facere

re testamentū de rebus p̄muntib⁹ absq; sensu viri. **N**eo illo est sciendum. q̄ res sunt in duplice dñitā. q̄r quēdā sunt res mulierib⁹ appropriate. vt sūnē eaz vestimenta & pepla capitis. Alie sunt res viro appropriate. Et alie st̄ res virisq; appropriate. Et de p̄mis mulier p̄ legare viro p̄ tradicente. et hoc d̄ fieri cuī moderatoe ne vir graue in onore matrimoniali

¶ Quarto notandum. si aliquis decūlens prompte perderet loquālā. si testamentū lisenter assignaret & propter carentiā loquele nō potest dice⁹ reseū exprimere. sed ille decūlens sc̄iens scriberet intentum testam̄enti. tunc ibi dubitatur. vtrum hoc testamentum tenet. vel non. Ibi respondent doctores iuris q̄ sic. sc̄ilicet tale testamentum est legatum s̄a tenet ad tantum. acsi voceretur expressiss̄. quia per sola signa homo pos̄t legare testamentum suum.

¶ Quinto est notandum. si aliquis sacerdos decederet. tunc ibi dubitāt qđ de rebus suis esset agendū. Respondetur sub triplici distinctione. vel ergo ille sacerdos haberet bona ecclesiastica tm̄. vel bona matrimonialia tm̄. vel illa bona sunt simul mixta. Si p̄mo modo. tunc sacerdos de istis rebus nō potest facere testamentum. quia bona ecclesiastica succedit solum ecclie & successoribus eius. Si secundo modo tunc sacerdos de eis licet potest facere testamentū. et iam de istis que p̄ prijs laborib⁹ acquisiuit. Si aut̄ illa bona sunt mixta tunc debent diuidi. ita q̄ p̄ma pars illius debet venire ad utilitatem episcopi. sc̄da pars ad utilitatem ecclie. tercias p̄s ad utilitatem pauperum. quarta pars ad utilitatem suorum amicorū. Et nō debent illa bona dari ad manus amicorū. quia als iniuste procederet circa ista bona ea retinendo. sic q̄ nō verterentur partim in usum ecclie. et partim in subsidium pauperum. modo si hoc fieret tunc graue peccatū cōsideretur. et omnes prelati potentes huius criminis resistere et nō resistunt sunt rei in tali crimine. ergo bona sacerdotum vtric̄ fū illam iusticiam in quatuor partes detinent diuidi. vt predictum est.

¶ Ultimo notandum est. dubitatur. verum visurarius manifestus possit facere testamentum. Ibi respondent doctores q̄ non. nisi ipse visurarius satis faciat prius de visuris. vel q̄ ad minus cautionem sufficientem p̄stet de satisfactione & visuris.

s̄ vir .i. duas uxores .i. talis hō
Qui binas duxit mulieres bigamus hic est
talis hō sic dicit⁹ .i. ad ordinē sacerdotij
Bigamus admitti non debet in ordine sacro
s̄ puellā .i. matrimonialiter incorrupta
Corruptam si duxisti pro virginē. non te
.i. iste .i. remoueat
Error hic excusat. quin pellat ab ordine sacro
.i. an m̄rimoniū p̄gnouisti m̄rimontaliter
Quam deflorasti si duxisti minus obstat
.i. legitime duxisti p̄ verba de futuro
Si despōnsasti binas et noqueris ynam